

ST. — NO. 1639.

Entered as second-class matter, Dec. 6, 1907, at the post office of Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3, 1879.

CHICAGO, ILL., 8. FEBRUARJA (February 8), 1939 Published Weekly at 2301 So. Lawndale Ave. LETO—VOL. XXXIV.

Ali Nemčija res išče sporazuma z Moskvo?

VZTRAJNI GLASOVI O MOŽNOSTIH ZA
SPREMEMITEV HITLERJEVE POLITIKE
NAPRAM RUSIJI. — PARIZ IN LONDON
V SKRBEH. — ZANIKANJA V MOSKVI

Dokler je bila Nemčija demokratična republika, je bila v zavezništvu s sovjetsko Unijo. Hitler ga je nemudoma pretrgal. Vlado v Moskvi je napadal v svojih govorih in v tisku. Z Japonsko in Italijo je sklenil protikomunistični pakt, ki je v bistvu naperjen proti USSR. Govoril je in pisal, da mu je Ukrajina zelo všeč in bilo je odvidno, do ja kani napasti in vzeti s svojo oboroženo silo.

Grozje morda prekislo?

Pošte tedne je Hitler svoje običajne napade na vlado v Moskvi opustil, ker diplomate potrijevajo v domnevni, da želi z Rusijo bolj prijateljskih odnosov. V svojem nedavnem govoru v rajhstagu je sicer izjavil, da so naciji rešili Evropo pred komunizmom, toda Rusije ni kritiziral, kot je jo v prejšnjih sličnih slučajih. Ko je prošli mesec sprejel v avdijenci v Berlinu zastopnike tujih držav, da jim vošči veselo novo leto, so diplomatni začudenje opazili, da je segel novemu sovjetskemu poslaniku krepko v roke in se z njim dalj časa razgovarjal. V prejšnjih srečanjih so sovjetski in nacijski zastopniki izmenjali med seboj te hladne formalne pozdrave.

Možno je, da so ti dogodki brez posebnega pomena. Ampak glasovi, da bo Nemčija svojo takto napram Rusiji spremenila, se že dolgo pojavljajo. Glas iz Moskve

Ko so prišle v časopisje prve trditve, da se vrše poskusi za sklenitev nove prijateljske pogodbe med Nemčijo in Rusijo, ki bi obenem obnovila tudi staro zvezo med tem dvetimi državami.

Verjetne "nevrijetnosti"

Nevrijetno je, da bi mogel (Nadaljevanje na 3. strani.)

LAŽ, ALI RESNICA?

Ena glavnih prič pred rešekcionarjem Diesovim kongresnim odborom za raziskovanje "neameriških" aktivnosti je bil bivši predsednik lige proti fašizmu in vojni, neki Matthews, ki je izjavil, da je bil član komunistične stranke in vodil omjenjeno ligo več let pod nekomunistično masko, dasi je bi-

spletkah. Kotiko je resnica, preiskujejo člani omenjene kongresne komisije; komunisti vedo le, da jim je najhov bivši služabnik Matthews napravil veliko ikode. Obljubila, da bo "veliko povedal". Dokler je načeljalo omjenjeni ligi, je tajil včlanjenje v kom. stranki. Pravi, da morajo to zanikavati vsi komunisti, ki so aktivni v drugih organizacijah. Matthews je nedavno po radiju izjavil, da je Browder, tajnik kom. stranke, edini, ki javno priznava, da je član svoje stranke. Vsi drugi so iz taktičnih razlogov načenji trditi, da niso komunisti, pač pa to, kar jim v njihovi agitaciji najboljje kaže.

Težave Jugoslavije s hrvatskim vprašanjem

Od kar je Čehoslovaška okrenjena in razčlenjena, je hrvatsko vprašanje v Jugoslaviji postal spet tako napeto. Hrvati argumentirajo, da ako so celo Slovaki, ki so v primeru s Čehi kulturno silno zaostali narod, dobili popolno avtonomijo, oziroma državo v državi, čemu potem takem naj Hrvatska ostane, naj bo glavno mesto Zagreb in Hrvati naj imajo v vladi slično vlogo kakor zdaj Srbi v Beogradu. Potem bi Srbi bili "podrejeni" narod namesto Hrvati. Zahleva večine Hrvatov je samostojnost Hrvatske, ki bo ali pa ne bo v zvezi s Srbijo. Ampak?

Vzlic temu, hrvatsko vprašanje je treba rešiti. Ampak?

Pri zadnjih volitvah v skupino so dobili na Hrvatskem ogromno večino mačkovci, ki so bili v opoziciji proti vladi,

AMERIŠKA REAKCIJA RAZLJUTENA ZA BOJ

Nov klic na pomoč delavstvu v Španiji!

Fašisti v Italiji slave zmage Mussolinijevi intervencije v Španiji. V Barceloni, ki so jo okupirale čete Italijanov in Mavrov, vlada zdaj fašistični teror. V Francijo je pribelala množica beguncov, da se ogne krvavim nasilnostim Francove-Hitlerjeve-Mussolinijevi armade. To množico mora nekdo preživljati, ali pa jo prepustiti poginu.

Naša sveta dolžnost je pomagati lojalistični Španiji — pomagati baš zdaj, ko je vsled silovite zunanje fašistične intervencije zapuščajo demokratične države skoraj popolnoma. Lahko je imeti prijatelje, kadar si močan in od njih ničesar ne potrebuješ in ne pričakuješ. A v stiski je prijateljev malo.

Zavedni delavci ostanemo na strani španskih lojalistov!

Ekssekutiva JSZ in odbor Prosvetne maticice apelirata, da naj jim v tej kritični urki nudimo vso mogočo gmočno in moralno pomoč. S pomožno akcijo nadaljujemo številne druge delavske organizacije. Nadalujmo tudi mi.

Na drugem mestu v tej številki je priobčeno pismo, ki je bilo poslano v razne naselbine s povabilom za sklicanje shodov v korist lojalistični Španiji, na katerih bo govoril Joško Ovenc. Naselbine, ki v pismu niso omenjene, so vabljeni, da aranžirajo na svojo roko kar koli v ta namen. Vsi lahko pomagamo.

Zavedajmo se, da zmaga reakcije ni bila že nikjer večna — da je ljudstvo že zmerom vrglo že tako mogočen tercristični režim. Špansko ljudstvo se bori že mnogo let — resnično BORI za svojo osvoboditev. Tako ljudstvo je vredno opore. Pomagajmo mu! — EKSEKUTIVA JSZ.

Svetovni apel za pomožno akcijo v Španiji

Italija izjavila, da mora v Španiji zmagati na celi črti

Razne pomožne skupine, ki delujejo v Španiji, med njimi mednarodna organizacija Redčega križa, apelirajo na svetovno javnost za čimprejšnjo in izdatno pomoč. Ustanoviti je treba še kakih 50 relifnih centrov. Ameriška vlada je poslala v Španijo velike kolicične žita. Pomožne skupine so prejele v prošlih par tednih za par sto tisoč dolarjev živil, a treba je novih začet, da se obvarujejo tisoči otrok, žensk in drugih vojnih beguncov, ter prebivalstvo v razdejanih krajih Španije pred gladom.

Mizerijo množic beguncov povečava še slabo vreme in teror Francovih čet v Kataloniji.

Iz Francije poročajo, da je lojalistična Španija pripravljena skleniti mir s Franciom na podlagi sledečih pogojev:

Španija mora ostati samostojna; vse tuje čete se morajo umakniti.

Nobenih persecucij; ljudstvo naj s svobodnim plebiscitem odloči, kakšno obliko vladi se želi.

Istočasno je prišlo poročilo iz Rima, kjer je zboroval Mussolinijev vrhovni svet in sklenil, da italijanska armada ostane v Španiji, kajti Italija hoče, da general Franco popolnoma zmaga.

Civilno prebivalstvo Španije silno trpi in pomoč mednarodnih pomožnih akcij mu bo še dolgo potrebna.

"Daily Herald"

"Daily Herald", ki izhaja v Londonu in je neuradno glasilo angleške delavske stranke, izhaja dnevno v nad dva milijona izvodov. Samo en dnevnik v Angliji ima večjo cirkulacijo, namreč "Daily Express", ki izhaja v 2,400,000 izvodov. "Daily Herald" izhaja dnevno od leta 1924. Razvila se je v svetovni list v zadnjih 10 letih.

Boga med unijami še ne bo konec

Dne 30. januarja je v Miamiju v Floridi zboroval ekssekutiva A. F. L. Sklenila je med drugim nadaljevali boj z unijami CIO, posebno še proti UMW in uniji delavev v rudniški in topilniški industriji. Obe sta v CIO. Tudi tekstilno industrij si je izbrala za svoje organizatorično polje, ker je tekstilna unija CIO razrahljana vsednotranjih sporov in v razkolu.

UMAZANA KAMPANJA ZA UNIČENJE SOCIALNIH REFORM IN SVOBODŠČIN

DEMO.-REP. TORIJI DOBILI V NAPADI NA ROOSEVELTA SODELOVANJE ITALI-JANSKEGA IN NEŠKEGA ČASOPISA. — DIESOV ODBOR BO ŠE "PREISKOVAL"

Kongresnik William Ditter, predsednik kampanjskega odbora republikanske stranke, pravi, da je glavna ovira ekonomskemu okrevanju predsednik Roosevelt in njegov "radikalci", katerim je dal službo v administraciji in raznih drugih uradih.

Predsednikovi grehi

Po Ditterjevem mnenju je predsednik kriv začevanja krize s svojim strašenjem in hujskanjem na vojno, vsled njegove opozicije proti sprejemljenim sklenitvam s Franciom (kot na pr. National Labor Relations Act in razni drugi), in

Iz Francije poročajo, da je lojalistična Španija pripravljena skleniti mir s Franciom na podlagi sledečih pogojev:

Španija mora ostati samostojna; vse tuje čete se morajo umakniti.

Nobenih persecucij; ljudstvo naj s svobodnim plebiscitem odloči, kakšno obliko vladi se želi.

Istočasno je prišlo poročilo iz Rima, kjer je zboroval Mussolinijev vrhovni svet in sklenil, da italijanska armada ostane v Španiji, kajti Italija hoče, da general Franco popolnoma zmaga.

Civilno prebivalstvo Španije silno trpi in pomoč mednarodnih pomožnih akcij mu bo še dolgo potrebna.

Tudi Hoover se je oglasil

Bivši predsednik Hoover je tudi mnenja, da predsednik Roosevelt s svojo politiko tira Zed. države v politično in ekonomsko zmešljavo. Posebno je zdaj glasan proti načrtom vlade za povečanje oboroževanja.

Ako bi imel s to svojo kritiko iskrene namene, bi bilo njegovo opozicijo proti prekomernemu jačanju ameriške oborožene sile pozdraviti. Ampak se boji, da se bomo za jačanje ameriške armade, mornarice in zračne flote zamerili Japonski, Nemčiji in Italiji, namesto da bi iskal prijateljstva z njimi. Ako bi se one ne oboroževali, bi bil Hoover argument dober. Tako pa so vsled onih treh vse dežele v oboroževalni tekmi.

Kampanja laži

Rooseveltovi konservativni kritiki v obeh strankah trdijo, da je sklenil z Anglijo in Francijo tajno zvezo za vojno proti Nemčiji in Italiji. Ugotavlja, da je na zaupnem sestanku pred kongresnim odborom za vrnjanje zadeve dejal, da je med Zed. držav v današnji dobi v resnicu ob Remi (med Nemčijo in Francijo). V odgovor je Roosevelt izjavil, da kdor mu podtika kaj takega, namenoma

faniatičnih in strupenih v tem hujskanju je dnevnik Chicago Tribune, ki izhaja v okrog 900,000 izvodov. Proglaša se za "World's Greatest Newspaper". Lastuje ga mogočna McCormickova družina. V hujskanju proti pravilni socialni politiki ga ne prekaša noben faniatik, ki ne prekaša noben faniatik. Hitler je sicer za svobodo tiska in govorja, toda samo za kapitaliste. Tribune seveda ni edini, ki služi torijem. Stotine drugih je enako uposlenih v izlivjanju žolča. Kdor jin verjameme, mora biti prepričan, da je v tej deželi komunistov že kot listja in trave in da bo Roosevelt kmalu prevzel tudi tajništvo komunistične stranke.

Hitler in Mussolini pomagata

Zanimivo je, da te časopise Hitlerjev in Mussolinijev tisk pridno citira in dokazuje z njimi, da je ameriško ljudstvo in ameriški konгрès proti svojemu predsedniku zato, ker ne

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Nadalejši članki v izlivjanju žolča.

Kdor jin verjameme, mora biti prepričan, da je

v tej deželi komunistov že kot listja in trave in da bo Roosevelt kmalu prevzel tudi tajništvo komunistične stranke.

Naši agitatorji na delu za druge liste

Zavedni slovenski delavci so storili silno veliko agitacijskega dela za angleške radikalne liste. Mnoge so izdajali privateni; na primer, nekdanji Appeal To Reason je bil privaten svojina, kakor je sedanj American Guardian. Na take časopise se ni zanesli — vendar pa so zanje agitirali mnogi naši sodrugi veliko bolj kakor za Proletarca. Enako za Milwaukee Leader, ki je docela prenehal kot socialistično glasilo.

Angleški socialistični listi so bili najjačji takrat, ko je stalo za njim ameriško (angleško govorče) delavstvo. In postanejo spet močni, kadar se ameriški delavci zavzamejo zanje. Proletarci pa bo močan, ako bodo NAŠI agitatorji DELOVALI za Proletarca, namesto za razne DRUGE liste, ki nastajajo, zaplamte in zopet izginjo. Proletarci vztraja v borbi. Čitatelji, pomenite se včasi med sabo, da bi tu in tam tudi vi — morda skupno po trije ali štirje — šli na kako prireditve, ali v stanovanje naprednih rojakov, ter jih pridobili med naročnike Proletarca. Poskusite in videli boste, da ako delate skupno, ne bo težko, o rezultatu pa nam poročajte, da se bomo učili iz izkušenj drug drugega.

J. B. MATTHEWS

la popolna posest komunistov, kakor je danes njena naslednica "liga za mir in demokracijo". Matthews je kongresni komisiji pravil o navodilih "iz Moskve", o dohodkih in izdatkih, in o metodah komunistične propagande. Izjavil je, da so mu komunisti njegovo delo dobro plačevali, a se mu je hinavstvo nazadnje zagnusilo in se je sprij s njimi. Nato je izdal knjigo, v kateri opisuje svoje skutine z komunistično stranko, z kominterno in o

Po volitvah so poslanci Mačkove stranke sklenili, da bodo skupščino spet bojkotirati. Pred volitvami se je vrnila v Zagreb ogromna manifestacija, katere so se udeležili tisoči tudi z deželi. Ekstremni Hrvati smatrali, da će že Jugoslavija ostane, naj bo glavno mesto Zagreb in Hrvati naj imajo v vladi slično vlogo kakor zdaj Srbi v Beogradu. Potem bi Srbi bili "podrejeni" narod namesto Hrvati. Zahleva večine Hrvatov je samostojnost Hrvatske, ki bo ali pa ne bo v zvezi s Srbijo. Ampak?

Pri zadnjih volitvah v skupino so dobili na Hrvatskem ogromno večino mačkovci, ki so bili v opoziciji proti vladi,

popolno avtonomijo, enako kot bi jo potem imela tudi Srbija. Hrvati bi imeli svojo vlado, sponje trgovsko ministarstvo, sponje bi bila država, kakor je bila Ogrska v bivši črno-žolti monarhiji. Za zunanje zadeve obrambo in druge stvari skupnega značaja pa bi imeli skupno vlado, v kateri pa bo hoče Hrvatska biti enako zastopana kakor Srbija. S tako rešitvijo bi postala Jugoslavija dualna država in njen zunanjji politični in gospodarski vpliv bi tako padel. Zato je Beograd bil za centralizacijo države, pri kateri pa ne bo mogel vztrajati. To je pokazala spet zadnja križna vlad. Premier Stojadinović je bil začetnik zavzetosti Hrvatske, ki bo ali pa ne bo v zvezi s Srbijo. Ako bo, naj to sklene hrvatski sabor, ne pa Beograd. Resnejši hrvatski politiki, ki sicer podvajajo to načelo

PREKO ATLANTIKA PO 31. LETIH

FRANK ZAITZ

XVII.

Ko sva izstopila na postaji v Hrastniku, je bilo treba poizvedeti, kako priti dalje v to "kempo". Vprašala sva šoferja v avtobusu, kje je slavje pevskega zborna "Vzajemnost".

"Tja lahko gresta peš. Tu spodaj ob progi, na onemle goštiniščem vrtu."

V nekaj minutah sva bila do.

Ob združniški proge je bil na lepem vrtu zgrajen začasen oder za govornike, orkester in pevske zborne, okrašen z rdečimi zastavicami. Pred vhodom je bil velik slavolok z napisom "Družnost!" Govorniški spored je bil končan. Čestitke pevskemu zboru "Vzajemnost" št. 1, v katerem so premogarji, sta prinesla v imenu ljubljanskih sodrugo dr. Celestin Jelen, iz Maribora pa bivši socialistični poslanec s. Petajan.

Za vse prireditve te vrste, za shode, parade itd., je treba dobiti dovoljenje. Govornike se mora naznaniti policijskemu uradu več dni pred datumom prireditve. Oblast si pridržuje pravico izreči prepoved tudi zadnji moment, čeprav je prej priredo dovolila. Tako je na primer storila v Celju. Socialisti so pripravili vredelavski koncert, na katerega so prišli delavski zbori in gostje iz vseh krajev Slovenije — par skupin celo s posebnimi vlaki. Dopolne bi se vršil pohod, nato kratek govorniški spored in nato koncert; slavje bi zaključili s plesno zabavo. Oblast je prošlo prireditelskega odbora odobrila in ta je začel s pripravami in oglašanjem. Ko pa so bili vsi že v Celju, pripravljeni, da prično s sporedom, je oblast slavje prepovedala. Ljudstvo je bilo silno nejevoljno. Marsikdo se je kregal nad pripravljanim odborom, češ, čemu se ni prej pobrgral in določno poizvedel, ali bo prireditve dovoljena ali ne. Ježili so se upravljeno, kajti imeli so stroške in pokvarjen "week-end" v vsakem oziru. Ampak pripravljajn odbor ni bil krit. Zanesel se je na prvotno dovoljenje in na "srečo". Vsakdo, ki tam kaj prireja, ve, da mu lahko shod ali slavje prepreči zadnjo minuto, ali pa ga razpusti, ko je že v teku.

Slavju tridesetletnice delavskega pevskega zborna "Vzajemnost" 24. julija v Hrastniku oblast ni delala neprilik. Naga-

jalo pa je posebno popoldne deževno vreme. Dopolne je

poslušal govor poleg množice vladni komisar, kateremu so

bili itak že prej naznanjeni, a mora biti zraven, da kdo ne reče vmes kaj takega, kar je proti zakonu za zaščito države. Seveda je vsakdo pazil na svoje besede. Človek ne bi verjel, kako so se tam vsi ti delavci naučili govoriti tako, da tisto, kar izražajo, je socialistično. ne da bi bile besede ščuvalne. s kakršnimi pa se itak nujesar ne dosegne nit, v deželah, v katerih ima govornik na odrnu pravico uganjati "revolucionarnosti" po svoji mili volji. V Zed. državah imamo v tem bogate izkušnje. In imajo jih iz povojne dobe tudi v Jugoslaviji — na Slovenskem posebno še v Zagorju, Trbovljah in Hrastniku.

Na slavje v Hrastniku sva z

Angele prišla nenačnana. Oziroma, mislila sva tako. Ivan

Vuk jim je namreč brez najine vednosti sporočil, da jih obiščeva. Zastopnik ljubljanskega socialističnega delavstva dr. Jelen je prišel v Hrastnik z dopoldanskim vlakom. Vprašali so ga, če naju pozna. Sedela, "Najbrže ju ne bo," so rekli, ko je vlak potegnil s postaje. Prišla sva z naslednjim, dr. Jelen pa je med tem že izvršil svoj pozdravni govor in se vrnil. Tako ni bilo na slavju nikogar, ki naju bi osebno poznal. Sodruži v Zagorju, s katerimi sva se seznanila že prej, so imeli tega dne doma rudarsko zborovanje in potem sej zadruge, zato jih ni bilo v Hrastniku.

Usul se je prvi dež. Vsi smo se zatekli pod drevje in pod streho. Le orkester je vztrajal taklik časa, da je odigral svoj komad. Kmalu je posijalo spet sonce. "Vzajemnost" — zbor rudarskih delavcev se je pripravil. Začnila je delavska pesem. Delavske pesmi so v Sloveniji dovoljene, ne pa Inter-nacionala. Lokalni fotograf je nato uvrstil pevce za sliko. Fotografije je snemala tudi Angela. Nekdo je naju ogovoril. Bil je steklarški delavec mladi Franc Bentl, tajnik pevskega zborna "Vzajemnost" št. 2, v katerem so steklarji in delavec iz kemične tovarne. Dejal je, da se mu je dozdevalo, da nista domaćina, in to je sklepal potem še bolj po njenem fotografiskem aparatu. Predstavil je naju s. Karlu Malovru, ki ima službo župana v Hrastniku, in njegovemu sinu. Kmalu smo bili vsi prijetljivi. Predsednik pevskega zborna rudarjev s. I. Ivanc je nama pravil o težkočah, ki jih imajo pri svodenju delu na kulturnem polju, ki pa so zgorj političnega značaja.

S. Bentl je naju povabil na oder. Član orkestra je dal signal z godalom in množica se je spet strnila. Nato naju je Bentl pozdravil in predstavil, ni pa reklo, ko me je povabil na oder in ne ko je naju predstavil ter stopil z odrą, ali naj ljudem kaj rečem ali ne. Počutil sem se kakor kaka stvar v kletki v zoologičnem vrtu, an Angela menda tudi, zato sem riskiral prelom postave, ki ne dovoljuje nenaznanjenih govorov in rekel na kratko to in ono. Tudi Angela je rekla par besedi. Nato sta nastopili obe "zajemnosti" skupaj, da je pesem mogočno orila.

V tej družbi rudarskih, steklarških in kemičnih delavcev, njihovih žen, sinov in hčera, je nama postalo resnično prijetno. Žal, da sva se moral pripraviti na odhod, kajti ta večer sva hotela prisostvovati v Trbovljah komediji "Nobene žene več". Kajti videti predstave in koncerte delavskih kulturnih društev sva malo imela. S sodrugi v Hrastniku sva se dogovorila, da se vrneva naslednje jutro ogledati steklarino. Poslovila sva se od novih številnih znanosti in sev rnila na postajo, kajti vlak je imel vsak čas priti. Ravnoko sva prišla na peron, se je vila zopet ploha. Množica spodaj na vrtu se je spet razbežala pod streho. A po dežju presecone. Drugi dan so mi pravili, da so ljudje večinoma ostali na slavju do poznega večera.

Koliko naj nam plača Mehika za zemljo, ki ni naša?

Mehika republika je razlastila ameriške veleposete, ki so lastovali tisoče akrov rodovitne zemlje vsaki. Razdelila jo je nepon. Do tu

da koga iščeva, pa nama bo na uslugo. "Kam gredo ti ljudje?" ga je vprašala. "To je trboveljska promenada," je odgovoril tako ravnodušno, kajor da bi morala to razumeti sama od sebe. Tudi v Ljubljani sva jo opazila. Ob gotovi uri zvečer se vsuje po Aleksandrovi cesti proti Tivoliju množica, ki prepreče vso cesto. Torej je manjše promenjanje v običaju tudi v Trbovljah. Deček je dobil za svojo uslugo par dinarjev za zmrzlino (sladoled).

Poiskala sva Delavski dom in kupila vstopnice za predstavo. Prodajalec je bil radoveden in naju vprašal od kajor priveda. "V Hrastniku sva bila, in prej v Ljubljani." Še ni bil zadovoljen. "Šta bila že tudi v Zagor-

ju?" Pritrdila sva. "Šta iz Amerike?" Nekdo Zagorčanov mu je pravil, da sva jih obiskala. Pozna naju tudi iz poročil v "Delavski Politiki". Krepko je nama segel v roko, a imel je delo in ni bilo časa za nadaljevanje pomenka. Veža je bila polna, dvorišče in gostilna tudi, a dvorana je bila že prazna. Tiskan spored je naznajan, da se prične predstava točno ob 8. Manjkal je še 20 minut. "Najbrže pričo nočoj nekaj poznej, ker se bodo ljudje zaradi vročine zakasneli," mi je pojasnil nekdo. In filmska predstava je bila ravnokar končana. Kajti zadruga delavskega doma obratuje tudi kino.

(Dalje prihodnjič.)

ABRAHAM LINCOLN

Dne 12. februarja je praznik obletnice Lincolnovega rojstva. Listi so tega dne polni članov o velikem pokojniku, ki je bil na čelu republike v najkratčem času in jo ohranil enotno.

Ko je Lincoln živel, je imel ranj z malokateri listi dobro besedo. Večinoma so ga ljudi napadači zaradi njegovih liberalnih nazorov, ker so se bali, da je Lincoln nevaren ekonomskim privilegijem poseduječem.

Tudi v Trbovljah je bilo veliko dežja. S postajo sva šla po klancu kar peš. Ko sva bila sredi pota, je nama bilo žal, ker nisva na postaji šla v avtobus. Zdalo se mi je, da je pot dolga tri milje, kajti bilo je ponajvič silovito soporno. Kmalu sva začela srčavati procesijo ljudi, ki je nji hotejo biti konec. Zdalo se mi je, da je šlo mimo najmanj tisoč ljudi, in videla sva jih, kako so se manjše skupine pomikale od nekega poslopja tudi v onokraj ceste in druge od ravnočas po stranskih potih. Napis na poslopju mi je povedal, da je Sokolski dom. Spodaj pod domom, potelovadšču in travni, sva videla sodček pri sodčku; zdelo se mi je, da so nekoliko večji kakor ameriški četrtnjaki. Pisalo so toči v tej soparici veliko popili. Restavracija in gostilna Sokolskega doma je bila še zmerom polna gostov, enako gostilniški vrt; strežaji in strežajke so pridno nosili gostom gulaž, sunko, kruh in pivo. Gosta pri najnji mizi je Angela vprašala, kaj je bilo danes v Trbovljah. "Tombola. Velika reč, množica ljudi, le plohe so nagajale. A bilo je dobro vseeno."

Tombola je zdaj v Sloveniji v modi kot sredstvo za dohodke. Gasilska društva, Sokoli, katoliške organizacije itd. se jih poslužujejo. Glavni dobitek v Trbovljah je bilo pohištvo za tri sobe. In to ne kako staro, nego novo pohištvo! Tudi drugi dobitki so bili dobri. Ni eduno, da privabljači takole potihajo. Na neki tomboli v Kranju je bil glavni dobitek avto — nov avto češkega izdelka. Taki in drugi bogati dobitki dejajo prirediteljem sicer stroške, še več pa dohodkov, torej se tombole izplačajo.

Ko sva se malo ogledala okrog po Sokolskem domu in po ljudeh, sva šla po glavni poti dalje v klanec. Morda je to ne le prvič nego tudi zadnjič, da sva v Trbovljah, torej si jih je treba ogledati čimboljše. V globel je legal mrak. Svetova začela srčavati množico, ki je šla iz naselij navzdol po cesti. "Vprašala bom nekoga, kaj zdaj gredo," je rekla Angela. Za precej časa je nama sledil deček. Morda je mislil,

(Nadaljevanje s 1. strani.)

odobrava njegovih napadov na totalitarne (fašistične) države. Časopisi v Italiji sugestirajo, da bi bilo treba preiskati Rooseveltovo glavo, kajti mogče je otroška paraliza tudi ljudske interese. Leta 1930 je imel prililko stopiti ameriškemu kapitalizmu temeljito na prste.

Kapitalisti so bili omoteni od

kraha v svojih vrstah in ljudstva

bi Rooseveltu one dni odobrilo vsak korak. Prililko je

zamudil in zato se mora sedaj

"new deal" boriti na življenje in smrt.

(Neameriške aktivnosti)

V pomoč tej propagandi proti vsemu, kar je progresivna, je bil lani posebno odbor za preiskovanje "neameriških aktivnosti". Načeljuje mu reakcionarni demokratični kongresni Dies. Določeno vsto je že porabil in zahteval je novo, da nadaljuje z odkrivanjem "komunizma", kateri je okupil že ves new deal. In res Kongres je temu odsek skoroglasno podaljal življenje še za eno leto vzlje opoziciji iz bele hiše. Vsa ta propaganda je pripravljanje na prihodnjo volilno kampanjo. Toriji hočejo, da se zvezna vlada spet preseli na newyorški Wall Street, kjer je bila do leta 1930.

Hitler praznuje letos 6-letno

niko svoje diktature. Smatra,

da je Nemčija dvignil kviško

in se boji ves svet. V resnicu se boje v Parizu in v Londonu nje

aktivnosti manj kakor nevarnosti, kaj bo, kadar on pro

pade.

(Sest let nadutosti)

Hitler praznuje letos 6-letno

niko svoje diktature. Smarta,

da je Nemčija dvignil kviško

in se boji ves svet. V resnicu se boje v Parizu in v Londonu nje

aktivnosti manj kakor nevarnosti, kaj bo, kadar on pro

pade.

(Neuspešna "marela")

Chamberlain rompa po Italiji

in Nemčiji, da izprosi mir v

Evropi. V resnicu daje s svojo

taktiko le potujo diktatorjem

Italije in Nemčiji.

ALI NEMČIJA RES ISČE SPORAZUMA Z MOSKVO?

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Hitler pojesti vse kar je rekel zoper Rusijo in skleniti z njo "priateljstvo". Tudi je bilo nevjetno, da bi tak sovražnik "boljševizma", kakor je Mussolini, bil kdaj hotel imeti stike z Rusijo.

Toda ko je prezel vlado, je bila Italija prva izmed velesil, ki je posila svoje vojne ladje na priateljski obisk v Leningrad. Sklenil je z USSR res dobro trgovsko pogodbo in do etiopske vojne in se pozneje je Rusija pošljala v Italijo posebno veliko olja in žito. Sedaj so odnosili med Italijo in Rusijo seveda hladni.

Toda bili so časi, ko je Mussolini rekpel pokojnemu socialistu Vanderveldu, da se naj uči manir od sovjetskih diplomatov.

Vanderveld, ki je zastopal pred leti pri ligi narodov v Genovi belgijsko vlado, je Mussolinije zastopnik demonstrativno insultiral v protest na njihovo preganjanje socialistov in komunistov v Italiji.

Japonski militarizem podpira, da je vojna z USSR neizogibna.

Ako in kadar sovjetske Unije sprejme kako tak pogodbo z Nemčijo, jo bo sklenila vsled svojih interesov. Nemčija bi ji moral predvsem zagotoviti, da bo v slučaju vojne med U.S. S. R. in Japonsko neutralna,

kar pomeni, da bo moralna na svoj protikomunistični pakt z Japonsko pozabiti.

Prelomiti vladam pogodbo, kadar jim tako boljše kaže, je igrača.

Časti v Trgovskega poštenja današnje vlade — oziroma večina

vlad, več ne poznata. Zato so pogodbe krpa papirja takoj, ko se vladati zazdi, da je postal za njeni državo brez praktične vrednosti.

Japonski militarizem podpira, da je vojna z USSR neizogibna.

Ako hoče zavladati nad Azijo, ne sme trpeti poleg sebe nobene druge velesile.

Vedno tega se je odločil, da mora Rusija stran na Pacificu in z daljnega vzhoda sploh.

Ako res pride do te vojne, bo Rusija nepopisne koristi, ako ostane Nemčija neutralna.

In tako v Trgovskega poštenja današnje vlade — oziroma večina

vlad, več ne poznata. Zato so pogodbe krpa papirja takoj, ko se vladati zazdi, da je

• KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE •

KOMENTARJI

Silno zanimivo! Fašistična "Ameriška Domovina" je dne 30. jan. poročala, da so imeli španski lojalisti 200,000 tujemških vojakov. To so ji kaj-pada sporočili njeni posebni reporterji iz raznih španskih front. Svetovnemu listu se namreč ni treba zanašati na škarje in na tuje vire, ker svoje lahko plača.

*
Uradna ameriška katoliška cerkev je za ameriško neutralnost v Španiji — seveda v pri-log fašistov generala Franca, Mussolinija in Hitlerja. Kaj neki bi rekeli Mesija, ako bi spet prišel na svet, da odreši človeka? Sovražnika krščanstva gažijo pod zastavo generala Franca katoliško ljudstvo — ne le gažijo, ampak izkorisčajo in kolijo.

*
Jaz nisem nikoli "v pravem". To moji kritiki zmerom najprvo glasno poudarjajo. A potem udarjo po mojih kritikah. Kako se to vjema? — K. T.

*
Pravijo, da je bil glavni tajnik JPZS v Milwaukeeju zavarovan samo za vsoto \$2000. To je napačna ekonomija.

*
Anton Grdina zatrjuje, da napiše odgovor Franku Barbici na vsak njegov dopis brez pomoči reverendov v najmanj 15 minutah. To pomeni, da je Mr. Grdina tako inteligenčen mož.

*
Komunistična stranka je legalna stranka. Je za demokracijo, za new deal, podpira Roosevelta in je za ohranitev sistema kakršen je, dokler ga ne zavriče večina. Kako potem takem to, da skoraj vsak komunist vsepošod taji, da je komunist? To je nam navadnium ljudem res težko razmeti. — Radovedo.

*
Tudi "Am. Slovenec" poroča o grozovitostih v Španiji. V izdaji z dne 31. jan. pravi med drugim: "...držali ponovno razbijale cerkev in mornile duhovčino ... anarhisti divljajo po celih severnih Kataloniji..."

hrvatski in srbski delavci dali "Daily Record" \$500 podpore. Za takšno nedelavsko glasilo je vsekakor preveč. — Pika.

*
"Am. Slovenec" še zmerom oglaša 300 svetih maš "v življenju in po smrti" za vse, ki pristopijo v "Mašno zvezo za Afriko". Maše — ako bi kaj pomagale, pa so v resnici potrebne Afričanom, ker jih krščanstvo uklepa v sužnost. Am-pak maše so pač kšeft. Sveti Peter se zanje prav nič ne bri-ga, kakor ne ameriški demokrati in republikanski veljava-ki na razne prošnje, čeprav so jih aplikanti zaščitnikom dra-go plačali.

*
I. Bukovinski piše v Glasu Naroda, da je bilo v Pittsburghu v slovenski cerkvi sprejetih lani v edinovzeličavno vero 48 novorojenih "paganova" in dodaja, da je to "zelo malo v primeri s prejšnjimi leti."

*
V Pittsburghu je imel novo maš Daniel Cadonič. Kaj dru-gega naprednega se v naselbi-ni ni dogodilo.

*
"Am. Domovina" trdi, da sodnik Lausche dobro je, da bi bil izvoljen za clevelandskega župana, samo če bi kandidiral. Sili ga, naj to priliko izbiri. Frank Lausche seveda ni pre-pričan, da bo izvoljen, če kan-didira, in to je vzrok, čemu se ne podaja v nevarnosti. Ko bi tako "dobro vedel", kakor ve-sta Pier in Debevec, si ne bi po-mišljal. Frank ve le, da bi mu tak politični poraz uničil še to karijero, ki jo ima.

*
V Chicagu izhaja približno leto dni komunističen dnevnik "Daily Record", a taj, da je komunističen. Je le za new deal. V lanški volilni kampanji je podprtih demokratsko stranko in pa gotovo "ljudske pri-jatelje" v republikanski stranki. V sedanji kampanji za župan-ske volitve v Chicagu hvali župana Kellyja, katerega so pred par leti komunisti nazivali za morilca, ker je njegova policija v So. Chicagu streljala v jeklarje-delave, ki so bili na stavki. "Daily Record" je zvest opor-tunistični politiki svoje stranke. "Radnički Glasnik" in "Na-prej" poročata, da so slovenski,

Ameriko imamo v čisti pa na skrivaj nam (the) srčne misli uhašajo črez morje v stari svet ... črez morje sinje in široko, črez morje burno in globoko uhaša često rosen na pogled.

*
Sentralski svetovni dnevnik poroča na prvi strani z debe-lim tiskom: "Kot nam poročajo iz stare domovine, je bil dr. Anton Korošec, bivši notranji mi-nister, izvoljen za predsednika senata zbornice. Torej ni res, kot se je pisalo od nekaterih, da so dr. Korošca brenili od viade."

Seveda je res! Senat je v Ju-goslaviji samo okrasek, ne pa parlamen, in predsedništvo se-nata samo služba, ki donaša dinarje, ne pa kako besedo v vladu. Ta novica v "A. D." je poleg nerescnosti zanimiva tudi zaradi "krasne slovenščine".

*
Detroitski škof je baje pred-lagal slogo v delavskih unijah, zato naj pokopljeno vse, kar je protiamerisko: socializem, fa-shizem in komunizem. "A. D." piše, da so besede tega škofa "globoko posegle v ameriške delavskie vrste ..." Tako torej: imamo neslogo, krizo, WPA in "new deal", ker se ne znamo otresti socializma, fašizma in komunizma ter se oprjeti ame-rikanizmu.

*
"Ameriški Slovenec" se jezi nad dopisniki, ker hočejo svoje predritev zastonj oglašati. Zelo dolg editorial je priobčil v grajo proti takemu za-stonskemu lunču. Izpregovoril je korajno besedo, ki pa ne bo v sedanjih okolščinah prav nič zaledila.

*
Novi praznici velike hitrosti pečejo meso bolj mehko — bolj okusno — v krajsem času. In novi gorilci za vretje na vrhu se tudi priznajo avtomatično — samo, da se obrne zaklopka, in vam dajo kolikor hočeš vrocine V TRENUTKU.

Oglejte si sami, koliko bolj udobno je kuhati na avtomatični plinski peči. Našli boste krasen nov vzorec, ki bo odgovarjal vašim potrebam, ki bo primeren vaši denarnici. Oglejte si ce-vši mptrebam, ki bo primeren vaši denarnici. Oglejte si po-polno zaključno plinskih štedilnikov v najbližnji prodajalni Peoples Gas družbe.

MODERN COOKERY... CONSTANT HOT WATER... SILENT REFRIGERATION... GAS HEATING
THE PEOPLES GAS LIGHT AND COKE COMPANY

AMERISKO STARO ŽELEZO V POMOC FAŠISTICNIM VLADAM

Zednjene države imajo železne rude in starega železničnega toliko ko dozdaj še nobena druga država na svetu. Glavni trž za nove staro železo so Japonska, Nemčija in Italija. V vseh zapadnih državah ameriške Unije se staro železo izvaja na Japonsko. Tam se ga preliva v oziroma japonski industriaci. Ladje železo drugače vse eno nemoteno izvaja.

japonskega imperializma v njegovi invazijski na Kitajskem. Na sliki so piketi v pristanišču Long Beach, Calif., ki demonstrirajo proti nalaganju ameriškega starega železa v pomorski Japonski; kupila ga je japonska vlada, oziroma japonski industriaci. Ladje železo drugače vse eno nemoteno izvaja.

Kritična analiza na Barbicu odgovor "Obračun vrjen Jauchu"

Cleveland, O. — Najprvo najtu omenim, da si naslova "obračun" nisem jaz izbral. Moj prvotni naslov je bil "Odmev iz Clevelandca". Uganku se je zdelo potrebno, da ga je spremeniš. Ne vem zakaj? Ali je po njegovem (urednikovem) bolj učinkovit ali vzbuja večjo po-zornost, ne vem?

Torej Barbic je že na božični dan vedel, da se bom oglasil v Proletarju. Možno, tudi jaz sem se malo ustavljal na dotednji prireditvi in smo se prijateljili tudi o njegovem dopisu v Prosvetni pogovarjal in da sem jim rekel da mu bom odgovoril.

Sedaj pa kaj piše Barbic u-redničku Proletarca: "Čul sem, da je postal Jauch precej surov dopis proti meni. Zelim, da ga mu pričebete."

Torej tukaj že ve, da sem poslal dopis, "precej surov dopis". Kako je on to izvedel? In da je dopis precej surov.

Jaz nisem pisma nikomur pokazal predno sem ga oddal na pošto.

Pravi: On želi, da ga mi pri-objeo. Malo nižje pravi, Jauchov dopis je bil v prejšnji številki. Cemu ga je priobčil v Proletarju, yo Jože sam.

Tudi Barbic je vedel, ko je čital opombo ur. Tam je za nje-ja dovolj povedano. Dalje: "Proletar" pri vsej tej stvari nima nič opraviti, kar na kratko omenja v svoji opombi tudi urednik.

Zadnjega stavka jaz v opom-bi ne najdem. Pač pa mi je urednik to osebno pisal. Zdaj si pa vstvarite logiko: Barbic je priporočal uredniku Proletarca, da moj dopis priobči. Sedaj se pa čudi, da ga je Proletarec priobčil. — Ali se je torej Barbic vprašalo za dovoljenje? In se mu obenem povedalo, da je dopis precej surov? Pravica do kritike. Seveda prav gotovo. Za tak izboren kulturni program: petja pevskeh zborov, eulogičen nagovor in dobro po-dana igra. Pa ne imeti lepše besede kot: "jara kača".

Kaj je sploh jara kača? To ve mendo tudi le on sam. Zares zelo nežna opazka.

Dalje pravi: Tudi tole bi rad omenil. Če kdo govori in piše in dela vse s skisanim obrazom, ni moja dolžnost njemu ugajati, ampak pisati tako, kakor jaz mislim. Koga on s tem misli, mi je silna uganka. Če znam še čitati moram priti do zaključka, da je Barbic misil sam nase. — Dalje: Ni potrebno, da bi vzel vsako kako mojo stvar še spikanje ali hvalisanje, ampak kakor je napisana. Višek filozofije, res učen človek bi moral biti, da bi ta stavki raz-umel.

Nadalje pripoveduje o nekih koledarjih, ki jih je nekje pro-dajal. Jaz se gotovo nad tem ne spodictam. Ampak v dotič-nem dopisu 15. dec. v Prosvetni koledarji niso nič omenjeni. (Pa ne da bi bil kdo videl F.

Taucharia slogan: Dobro delo — se samo hvali.)

Kar se pa tiče "napredne mi-zee" pa pravi, da je bila le šala. Torej France se je le malo po-salil? V tem, ko smo mi izka-zovali pieteto enemu našemu veliki mož Ivanu Cankarju ob 20-letnici njegove smrti. Naši so ginjači sočilci oči, ko nam je Kristian, prijatelj pokojnega podaval v besedi njegovo duhovno sliko. Ne, France take slav-nosti niso za šale. Ni ga pred katerim bi jaz padel na kolena, pravi Barbic. Koga tukaj misli? Cankarja ali koga? Ali sem ga jaz k temu nagovarjal? V mojem dopisu ni bilo nič tak-kega, da bi se moral Barbic pred komu poniževati, še posebno sem naglašal, da se je vsakdo lahko vsedel kjer je bil prostor. Zagovarjal sem celoto omizja kot naših gostov.

Če pa misli Kristana, kar je nadalje v dopisu razvidno, mu jaz zagotovim, da je Kristan zadnji, kateri bi imel tako ča-stihlepje, da bi moral pred njim kdo padati na kolena. To-kaj ga že poznam.

Tudi slavnost se ni vrnila za Kristana. Gotovo pa, da je mo-ral tudi on biti užaljen, ne za-radi svoje osebe, ampak v spo-stovanju do svojega velikega prijatelja in sodelavca v boju za lepšo uredbo človeške družbe. In ta žalitev pride še od osebe, katera trdi da sledi slav-nica idealom.

O tistem biznisu pa tudi jaz ne trdim, da si Barbic s tem svoj kruh služi, o, nikakor ne.

Dr. Kernoš angleško-slovenski besednjak tolmači besedo: bus-ines (biznes) posel, opravek, delo, obrtnik, trgovina. Torej ker je bil France najet, da igra na harmoniku, je bil to njegov posel ali opravilo, ali kar že hočé da navedenih izrazov.

Dalje vidim "marelo". Da, marela, moja marela, katero sem jaz shranil za deževne dni — prislušal je prav tudi Barbicu. Ko pride na Molekove opazke.

Pravico: da Barbic v metro-polji med sodrugi ni priljubljen, si jemlje s. Poljšaka za ščit, kateri ga je zagovarjal in kate-remu je on uslužbo hvaležno vrnil.

Tudi tukaj je Barbich v zmoži. S. Poljšak ni bil od nikogar napaden, kajti on je prvi kriti-čiral takto nekoga pevskega društva. Nato mu je predsednik dotičnega društva odgo-varjal. Zdela se je tudi Franci-etu potrebitno, da se tudi on o-glasi in prisloči Poljšaku na pomoč. Po mojem mnenju ni bilo treba ne Barbicu ne "na-prednjakom" pri C. U. v tem sporu Poljšaku pomagati. On je kritiku odpril in je moral ve-deliti kako se bode zagovarjal. Kar se je tudi zgordil.

Nadalje pride do Kristana in pravi, da smo bili že dostikrat v boju za njegovo dobro ime. Jauch seveda med te "smo bili" ni štet. To se mi je tudi že od tam očitalo, kjer si je Barbic izposodil mojo "marelo".

Res se ne morem doli povaha-liti s tem. Prvič sem le navaden mizar in ne časnikar oziroma

Ce se me za moj dopis oziroma odgovor na nespad dolži surovosti, nič zato. Preteklost me je izučila, da se takele ose-be-že, zavistnež in štrebarje ne sme prijemanati s svileno rokavijo. V boju se še vedno držim prislovice, katero smo se učili organizirani delavci v staro-Avstriji: "Greife nicht in's Wespen nest, und wen du greifst so greife fest."

JOSEPH JAUCH.

(Opomba.— Ko je s. Jauch poslal odgovor Barbicu svoj prvi dopis, eno mu svetovali, da naj ga priobči v tistem listu, v katerem je bil sporni spis priobčen. To bi bil najpametnejši izvod, ki ga s. Jauch na hotel upošteval. Vsled našega načela, da se svo-bode izražanja ne sme nikomur omejivati, smo Jauchov dopis priobčili v Proletarju, kakov je zelen.

Glede naslova v Jauchovem prvem dopisu tole: Naslove običajno pišejo uredniki na podlagi vsebine dopisa, ali novice. Naslov "Obračun z Barbicem" je bil torej v vsebino Jauchovega dopisa popolnoma v skladu, ker je označeval smisel dopisa.

Ime Ettbina Kristana se ne bi smelo vlati v to polemiko. Ne v Proletarju, in ne v Prospekti ga ni nihče žall. Izposojati si ga za ščit v prid neumnega klepetanja je nespametno in vrh tega je to resnično žalitev človeka, ki ni še nikoli iskal malenkost bojev.

Neumestna je v gornjem dopisu tudi Jauchova opazka, "da zna bratiči čast in poštenje svojih sodrugov."

Iz nje bi nepoučen čitalnik sklepal, da jih napada "Proletarje". Resnica je, da ne s. Jauch, ne kdaj izmed drugih sodrugi, ni bil v tem listu napadan, kar se postenja tiče. Napaden pa je bil kajpada Barbic in je odgovoril in Jauch zdaj odgovarja nazaj. Te vrste polemike so morda zanimive, morda niso. Vprašanje je, ali so koristne namenu, katerim služijo sodrugi, pa najsibo Jauch, Barbic, ali urednik tega lista.—Urednik.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Iz te številke je moral iz-ostati precej važnih dopisov, med njimi Snojeve raznoterosti, poročilo iz severne Minne-sote, dopis iz Pittsburgha o "vseslovenskem kongresu", po-ročilo Jennie Dagarinove iz Clevelandca, Taucharje "Za-sluzni možje" (že v tretjič), kratka Jontezova jezikovna razprava, nadaljevanje Filipovičevega kritičnega dopisa, se-znani prispevki oziroma poslane članarine Prosvetni matici itd.

Skušali bomo razpodeljeva-ti, oziroma pripraviti v bodoče gradivo tako, da bo za dopise čimveč prostora.

Slovenski delavski center ima \$15.000,000 kapitala. Petnajst milijonov je visoka vsota. Tudi Ivan Jontez jo je opazil, kar omenja v svojem pismu v tej številki. Skrat, pravi Ivan, in on ve, kako lahko se prijeti. Zasledi-ja šele ko je list že tiskan.

Z zadnjo številko smo imeli veliko truda. Snežni vihar je zametel pota. Tiskarna, v kateri "drakuma" Proletarca, je tricret ure daleč s poučilno v lepem vremenu. Zdaj je bila kar pet ur daleč. List smo vseeno izdal ob času, dasi sta moralna dva člena urada (Drusler in Zaia) in pa stavec Joseph Kosai, ki je v tem nesrečnem vremenu doživel svoj 64. rojstni dan, delati veski mnogo ur dalj kot potre-bno, in to s potjo na delo in z dela. Za nikogar izmed nas ni bilo časa da.

SANS PEUR ET SANS REPROCHE

Zvonko A. Novak

Ko sem se zadnji teden po opravki mudil v uredniški pišarni tukajšnjega lista "Proletarca", me je njegov urednik Frank Zaitz opozoril na Taucharjev spis "Zaslužni možje", svoj komentar k temu in pa Jontezevo "Pismo iz Clevelandana".

Ker se Taucharjeve vrstice z Jontezevim dopisom vred vsaj deloma nenehajo na novi slovensko-angloški in angleško-slovenski leksikon ali besednjak, ki ga ravno zdaj sestavljajo že več kot dve dni, se mi zdaj umestno poseci malo v to zanimivo in potrebitno razpravo, to pa brez strahu in greje ali "sans peur et sans reproche", kakov Franco.

Ker so take in sljene razprave bolje vrane med nami, je iskreno pozdraviti Taucharjev poskus, čeprav ga Frank Zaitz v svojem komentarju rešno sveti, češ, da je s tistem svojim pisanjem začel na zelo nevarno pot. Ali če bi se bil malo bolj poglibil v njegovo pisanje, bi bil njegov komentar najbrž dočela drugačen, kar mu tudi vsaj mej vrsticami, če že ne ravnost, skuša dopovedati Jonteza v svojem "Pismu iz Clevelandana".

V takih in sljeneh pisanjih je treba predvsem imeti jasne pojme o predmetu, ki se razpravlja. Zato menim, da ne bo preveč, če poskusim najprej določiti posebaj pomen nekaterih izrazov, ki jih utegnem rabiti v sledilec odstavki.

Slovinka nas uči, kako naj pravilno in enotno pregibljemo besede svojega jezika, ki se sicer opira na živo govorico med narodom, a se v marsičem razlikuje od nje in tako tvori knjižni jezik. Slovenci smo kolikor toliko kulturnar narod, pa imamo poleg poljudne govorice tudi še knjižni jezik, ki je tako zasnovan in zgrajen, da ga more razumeti vsak povprečen član naše narodnosti društine. Nadalje nam je slovenica, kako je treba delati stavke z osebkom, povedkom, dopolnil, glagoli, števni, privedniki, prislovi in samostalniki, potem, kako spajati stavke v linična priredja, podredja, odstavke itd. In tako imamo celo vrsto slovenskih pravil, ki delajo mnogina našim pismem neznanke preglavice. Ali vseeno so neizbežno potrebna, če hočemo imeti enoten knjižni jezik.

Besednjak je zbirka besed, razvrščenih v abecednem redu. V njem je najti le besedno razlaganje. Besednjak ne kuje novih slovenskih pravil, niti ne zametuje starih. V zvezi s slovenico je le toliko, kolikor se je mora njegov pisatelj posluževati ob razlaganju in tolmačenju posameznih besed.

Pravopis je zbirka pravil, po katerej name je pravilno in enotno pisati naše besede. Izraz "možka beseda" je po slovenskih pravilih, po našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opекo, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opекo, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opекo, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih besed, kar precej jasno pričajo naše publikacije tu in v Jugoslaviji. Vsi naši dosedanjši besednjaki so bili le premajhni, pač pa tudi prepovršni v tem oziru", piše med drugim Frank S. Tauchar v svojem "Zaslužnih možeh".

S tem je nemara Tauchar malce preširoko zinil, dasi se ne da tajiti, da je dokaj trpeče resnice v njegovih besedah.

Tik pred svetovno vojno je bila naša književnost s Cankarjem, Otonom Zupančičem, Vladimirov Levstikom, Govekarjem, Ivanom Tavčarjem, Deteli, Golarjem, Puigjem, Kristanom, Opеко, Josipom Debevecem, Finžgarjem in se mnogimi drugimi našimi pisci in pevci v bujnjem cvetju, naš knjižni jezik v silnem razvojnem razmahu in naš pravopis domala u-

našem pravopisu pa naprečen. Kajti pravilo našega pravopisa pravi, da moramo pisati besedo "moški" s črko "š", ne pa z "ž". Pravopis je ena glavnih smernic pri sestavljanju kakuge besednjaka. Tisti, ki ga sestavlja, se mora pri vsaki besedi ozirati nanj.

In če prav razumem Taucharja, so njegove vrstice omenjenega spisa predvsem namerjene v to smer.

"Slovenščina nima še nobene resnične pravne avtoritete v črkovanju vseh slovenskih bes

Protect The Wagner Act!

The stage in Congress is being set for a double-barreled attack on the Wagner Act. Interests hostile to the Labor Relations Law are using the press, the radio and every other channel of public information to misinterpret its provisions, its aims and accomplishments ever since it became a law in 1935.

In the face of this attack the full force of the labor movement must be mustered to preserve the Wagner Act. Whatever minor deficiencies in the administration of the Board may have served to irritate labor unions during the five years of its existence, we are confident, could be rectified without much effort. Basically, nevertheless, the Wagner Act is sound and the welfare of the workers and of the nation requires that it be preserved intact in its present form.

Most of the criticism directed at the Wagner Act is manifestly unjustified. The charge that the Act is "unfair" to employers because it is "one-sided" is untrue. The Labor Relations Law guarantees workers a right which the employers have always enjoyed—namely, the right of organization and of collective bargaining. Certainly the Act does not deprive employers of similar legitimate rights. It only removes one of the many inequalities that still exist against labor under present state and federal law.

The Labor Relations Act has not increased industrial strife, as is unjustly charged. The actual experience of the Act really began in April, 1937. During the first eight months of 1938, less time was lost on account of strikes than in any comparable period since 1931. And some of the strikes that did take place were due to no other reason but the fact that many employers obdurately refused to comply with the Wagner Act.

On the whole, the NLRB decisions have been fair and they have been upheld by the courts. The Board's powers are based on those of the old and successful government agencies like the Interstate Commerce Commission and the Federal Trade Commission. Nevertheless, the critics of the NLRB have never raised a sound of objection to the prerogatives with which these trade and commerce agencies were endowed by law. The truth of the matter, however, is that those who criticize the Act and would now rip its teeth out by amendment have always been opposed to its basic provisions.

Analyzed closely, the restraints which its amenders would put on the Labor Relations Act would paralyze all essential union activities, would so nullify the Norris-LaGuardia Anti-Injunction Act, and leave employers free to violate the basic provisions of the Act and sign contracts with dummy organizations. At bottom, the purpose of nearly all these amendments is to weaken the unions and to prevent effective collective bargaining. Any amendment at this time, it is an open secret besides, would result in renewed court battles and increased industrial unrest and strife.

The responsibility for repelling this attack rests first of all upon the American workers. They must take the leadership in defense of their "Bill of Rights,"—the Wagner Act. The National Labor Relations Act shall not be destroyed through amendment. — Justice.

Abraham Lincoln

In a pamphlet entitled "Abraham Lincoln, A Real American," Daniel W. Hoan, Socialist mayor of Milwaukee wrote:

"No ruler of any nation was or is more beloved throughout the world than Abraham Lincoln. He was not only loved by every school child and by the humblest of American citizenry, but travelers tell us that his picture may be seen hanging even in the crude and weather-worn cabins of the peasants in far off lands."

"Lincoln was not only the dominating figure of the grave crisis through which he passed, but an example of manhood, simple justice and human kindness which is an inspiration today to the childhood and common citizenry everywhere."

"Why this great awe and love for Lincoln? It was because in his daily and official life he was the very embodiment and exemplification of human kindness, justice and brotherhood."

CHAMPION OF THE WORKERS

President Lincoln not only entertained a profound bond of sympathy for the struggling toilers but may be charged with being a propagandist in their behalf.

In his famous reply to a committee of the Workingmen's Association of New York about one year before his tragic death, he reiterated what he had often said before, namely, "LABOR IS PRIOR TO, AND INDEPENDENT OF CAPITAL. CAPITAL IS ONLY THE FRUIT OF LABOR, AND COULD NEVER HAVE EXISTED IF LABOR HAD NOT FIRST EXISTED."

ITALIAN BREAD POOR TO PAY FOR DUCE'S WAR

One of the major reasons for Italy's desperate attempt to end its war against the Spanish Republic is revealed in the increasingly perilous economic situation in Mussolini's regime. So dangerous has the financial condition in Italy become that the quality of food given to the people has constantly deteriorated, as the Fascists work to save money through the use of a poorer grade of flour and other vital grains.

Since orders were issued in Italy in the autumn of 1937 forbidding the sale of unadulterated flour and requiring white bread to be made of wheat flour containing an admixture of maize or meal of peas or beans, there has been no end to the complaints about bad bread.

EXPECTATION

Nothing is so good as it seems before-hand.—George Eliot.

REMEMBER!

At the time of the Yugoslav Social-Federation's Convention back in 1938 a group of Detroit comrades, members of our Branches there, came to Chicago to present the play "Kamnitz" as part of the Convention program.

The play was staged at the Sokol Hall before an audience of about 800 people.

Although conditions today are somewhat changed, the not so much that we couldn't repeat that successful performance, for the interest among our people for good plays still prevails, Branch No. 1, JSF, has invited the Detroit players to come to town with their recent successful production, "Venus", a Slovene comedy in three acts.

The play will be staged at the SNPJ Hall on Saturday, March 11. Tickets are already out and a large-scale advertising campaign undertaken in which we expect to enlist the aid of all our members.

Spread the word around — help sell tickets — and lets give Detroit a real welcome with the hall jammed.

La Follette Committee Charges Employers, Thugs to Blame For Strike Violence

The strikebreaking racket, which has brought wealth and power to "Stinkfoot" McVeigh, "Benny-the-fink" Bergoff, and other notorious finks, received what may be its death blow as the Senate Civil Liberties Committee announced it would seek legislation prohibiting anti-labor employers from using agencies whose practices have made the fink business "notorious."

In a 202-page document, Sen. Robert LaFollette and Sen. Elbert Thomas placed the blame for much of the violence in American labor relations squarely on the shoulders of corporation executives who have not hesitated to employ underworld characters with known criminal records to attack peaceful, striking workers.

The report covers hearings of the committees conducted during the past three years. It lists 35 detective agencies and 150 strikebreakers who help form the grimy army of underworld thugs utilized by big business to fight unionism.

Put what they shall do today or tomorrow when war comes — is a question upon which no group can hope to harmonize now. How much less able will we be, then, to keep together when war comes?

The "Advocate" believes that war should be an open question. It should be one of those things upon which Socialists should agree or disagree as much as they please. Anyway, such issues as preparedness and the fruits of international dollar diplomacy will be developed and brought to a climax by others than ourselves, so why should we start slugging each other about them?

It carries this same ostentation over to its radio station, WGN, which blandly announces itself as the "voice of the people."

We leave it to anyone who has followed the Tribune record during recent years to judge how much stock to take in this "voice of the people" contention of WGN.

—The Progressive.

JUST RIGHT

"How's business?" a passer-by asked the old scissors grinder.

"Fine," he said. "I never saw things so dull."

LIFE

From the point of view of morals, life seems to be divided into two periods: in the first we indulge, in the second we preach.—Will Durant.

ORGANIZED LABOR ALONE CAN DO IT

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

The annual meeting of the Slovene Labor Center, Inc., was held last Saturday evening at the Center. A number of Comrades interested in this institution attended and heard reports from the Secretary, Frank Zaitz, who gave a financial statement for 1938, which was somewhat improved over 1937. Charles Pogorelic reported on the upkeep and management of the building, and Frank Aleš on general conditions and happenings. Quite a few remarks were made and some suggestions offered to make the Center the real gathering place for our people, and a general good spirit prevailed. It is hoped that the various units which utilize the facilities of the Center, will continue to do so, and that the activities in and around it will increase. The mortgage has been reduced considerably and it is very desirable that it be cut still further. Friends and sympathizers are asked to purchase additional shares and to utilize the quarters to every advantage. The outlook for 1939 looks very promising. The cleanliness of the institution and the outward appearances are a credit not only to the stockholders, but to the community as well, and add much to the value of property in the neighborhood.

LET WAR BE AN OPEN QUESTION

Among Socialists there are those who are raising their voices to demand a clear statement of the Socialist party's war position.

The "Advocate" takes this opportunity to dissent.

We do not believe that a clear-cut statement on war is either necessary or desirable. Neither do we believe that any group can take a position in peace-time which can be sustained as a group in war-time.

On one point American Socialists will be able to agree. They do not want war. There they are in complete accord with most other people.

Put what they shall do today or tomorrow when war comes — is a question upon which no group can hope to harmonize now. How much less able will we be, then, to keep together when war comes?

The "Advocate" believes that war should be an open question. It should be one of those things upon which Socialists should agree or disagree as much as they please. Anyway, such issues as preparedness and the fruits of international dollar diplomacy will be developed and brought to a climax by others than ourselves, so why should we start slugging each other about them?

It carries this same ostentation over to its radio station, WGN, which blandly announces itself as the "voice of the people."

We leave it to anyone who has followed the Tribune record during recent years to judge how much stock to take in this "voice of the people" contention of WGN.

—The Progressive.

JUST RIGHT

"How's business?" a passer-by asked the old scissors grinder.

"Fine," he said. "I never saw things so dull."

LIFE

From the point of view of morals, life seems to be divided into two periods: in the first we indulge, in the second we preach.—Will Durant.

Sweden has long been known as a monarchy where the Socialist and radical movements have transformed the country into a reasonably good habitat. We have always prided ourselves in knowing that Socialists have played a prominent role in bringing about improved conditions and their political and economic ideas have been well received. There now comes a disturbing report that the Swedish King was in Berlin the other day and that he decorated Germany's number two man, Mr. Goering, with the highest Swedish decoration. Why a King of a fairly reasonable government should decorate the thugs of another Fascist country is inconceivable, except that it shows the tendency to infest the Swedish land with Fascism, and that the Swedish King looks to the German thugs to do this work. We have reason to disapprove such decorations and to issue a warning to the Swedish people for the Fascist cause and that they can look forward to the transmission of Fascism to Sweden. What else can such decorations mean? Can one King be different from other Kings? Are not the bluebloods all seeking to prolong their power? The Swedish people should protest this act of their King.

2,657 Italians Killed In Duce Drive on Spain

Italy, a member of the Non-Intervention Committee, has already lost more men and spent more money in its attack on Spain than it did in its offensive against Abyssinia; 2,657 Italians had been killed in Spain when these figures were computed, compared to 2,313 in Ethiopia. The war on Spain has cost Il Duce one billion dollars, compared to about \$600,000,000 spent in Ethiopia.

DAYLIGH STAVES OFF TRAFFIC DEATHS

With the passing of the December equinox the length of daylight hours is steadily increasing and none will appreciate this more than the motorist, for it is generally agreed that additional daylight at the end of the day reduces traffic accidents.

The Illinois Automobile Club wishes that every day in the year were daylight for the entire twenty-four hours, for that would eliminate night driving. Five out of nine accidents occur at night; death wreaks havoc after sundown. So slow up, dim your lights at the approach of another car, be alert for road bends and hills and you will stave off Death. Time, tide, and traffic carelessness, favor no man.

As Simple as a Simile

Here are a few of the best similes collected by F. J. Wilstach:

As out of date as the rustle of a skirt.

As disconnected as the dictionary.

As certain as applause at a professional matinee.

As useless as a crossword puzzle that has been solved.

As worthless as a campaign poster the day after election.

Pleasure is like a sprained ankle—you have it all to yourself; but happiness is like measles, you cannot have it without giving it to someone else.

As suspicious as a corkscrew in a prohibition home.

JSF Third Campaign for Loyalist Aid

Helen Keller, world-famous blind women leader, recently said:

"For me all suffering that comes to my knowledge is personal, but there is nothing so pleading, reproachful, penetrating to the maternal instinct in all women as 'the cry of the children' in Spain.

"Never has Elizabeth Browning's poem had such a concrete multiplied meaning to me as now. Is there anyone so devoid of pity, he will not, if possible, lift his hand in defense of the little ones powerless to save themselves from the threefold destruction of war, famine and disease?

"Let such a person try to imagine how he would feel if he was beleaguered and his children cried to him for bread, and he had none to give them. And now another enemy, winter, is gripping Spain's hunger-bitten young life... its only hope of resurrection.

"No! Surely people with natural hearts will not let these already submerged children lie without trying every measure for their rescue. Only then can they face parenthood with a clear conscience and look unabashed into the eyes of their sons and daughters."

Those suffering most in Spain today are the women and children refugees fleeing from fascist rule and brutality.

Many people are inclined to believe the cause of the Spanish Loyalists lost, therefore, feel they can't do anything for them. In the Tory press, it has been lost before; but actually, the Loyalists have shown marvelous resistance.

At this time we reiterate what we've said so often: Make your contribution now, the most critical moment for the Loyalists.

At a meeting last Friday of the special committee appointed for the purpose, it was decided that beginning the 1st of March the J. S. F. will sponsor Josko Ovenc on a speaking tour in behalf of the Spanish Loyalists.

Tho it is expected that some changes will be made later, the plan as originally drawn for the tour will include the following cities:

Detroit, Cleveland, Collinwood, Sharon, Pa., Pittsburgh, Strabane, Johnstown, Waukegan and Milwaukee.

More will be said about the tour from week to week. Sentiment among our people in the above named cities is strong for the Loyalists and, with good cooperation from our comrades and others, the tour can be a wonderful success in raising money for the Loyalists, and too, strengthening feeling and morale for our Federation and its work.

U. A. W. FIGHT INTENSIFIED

Split Plays Into Hands of Automobile Corporations

Detroit.—All information confirms the view that the split in the United Automobile Workers Union is the most disastrous that has ever affected any powerful union.

Since last week President Homer Martin resigned in a bitter letter to John L. Lewis whom he called a " betrayer" and declared that his methods were those of Hitler, Mussolini and Stalin.

This bitterness indicates that the factions have drifted too far apart to be reconciled in one organization.

Local unions are acting accordingly, declaring for and against Martin, and physical battles are being fought by members in some locals. It is also reported that there has been a heavy decline of members, because of sheer disgust over the endless fighting.

Split in Plants and Locals

How all this has been played into the hands of the auto masters is evident in the declaration of "neutrality" by the General Motors Corporation which will not negotiate with either faction. The corporation will, however, deal with shop committees of workers but even here it is certain that there will be rival claims as to who is authorized to speak for the workers. This invites further disintegration and provides a situation favorable for the return of the company union.

Martin has announced that 490 delegates to his convention have already registered but no claims have yet been made by the other side. He also claims 171,000 members have paid dues to his group. However, it is probable that the anti-Martin faction has an advantage in the struggle because of its support by C. I. O. officials and the funds the CIO has at its disposal to organize its fight for supremacy.

The publicity given to the factional war in the auto-production cities and the washing of dirty linen in the press do not help the situation.

Speaking for the CIO, Leo Krzycki declared, that the CIO had reorganized the majority of the executive board of the union to which Martin hotly replied: "I was told by Lewis, 'Whether you like it or not, you've got to take back those board members or I'll send \$500,000 and 300 special organizers in there and beat you down until I do. I am the boss and the men do as I say.'"

Meantime Martin's foes have taken their case to the National Labor Relations Board which will give that body another headache. The anti-Martin faction has also obtained control of the union's official paper which gives it an advantage unless Martin's supporters can establish a paper of their own.

Nazi economics and the foreign boycott of German goods have hurt the brutal regime and